

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1943/2019
12.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ирена Станисављевић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгољуб Прокоповић адвокат из ..., ради утврђења својине и чинидбе, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1958/18 од 14.1.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1958/18 од 14.1.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1958/18 од 14.1.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1260/13 од 04.10.2017. године, ставом првим изреке утврђено је према туженима да је тужилац власник електричног контролног бројила број ... тип Е 3 (монофазно), које је уграђено на разводној табли у пасажу сутеренског дела породичне стамбене зграде тужиоца у ..., у улици ... број .../... на катастарској парцели бр. .../..., уписаној у лист непокретности број ... КО, па је наложено туженима да ово право признају тужиоцу и омогуће му да демонтира и уклони означено бројило са јужног зида описаног пасажа, све у року од 8 дана од дана пријема отправке пресуде. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да солидарно накнаде тужиоцу парничне трошкове у износу од 140.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, у року од 8 дана од дана пријема отправке пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1958/18 од 14.1.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1260/13 од 04.10.2017. године. Ставом другим изреке,

одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку,.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП).

Према одредбама члана 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитираних законских одредби, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужених, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ни ново тумачење права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева, за који спор су нижестепени судови правилно оценили да се ради о заштити својинских овлашћења власника покретне ствари (електричног бројила) да своју ствар држи, користи је и да са њоме располаже, што подразумева и овлашћење да је демонтира и уклони, уз претходну судску декларацију његовог права својине. Ревизијом тужених се не указује на постојање супротних одлука у истој или сличној чињеничноправној ситуацији да би било потребно уједначавање судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Чланом 479. став 6. ЗПП,

прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку о спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

У конкретном случају, тужилац је тужбом поднетом дана 01.04.2013. године тражио утврђење права својина на покретној ствари – електричном бројилу, уз обавезивање тужених да трпе чинидбу тужиоца у виду демонитрања и уклањања тог бројила. Тужилац је у тужби означио да је вредност предмета спора 10.000,00 динара, што је и првостепени суд у својој одлуци утврдио као вредност предмета спора. Како је наведени износ очигледно испод законом прописаног цензуса од 3.000 евра (у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије) на дан подношења тужбе, то је побијаном другостепеном пресудом правноснажно окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 4. у вези става 1. ЗПП, те је ревизија тужених недозвољена, сходно одредби члана 479. став 6. ЗПП.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужених за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом чланова 153. став 1. и 165. став 1. ЗПП. Тужени нису успели у поступку по ревизији и зато немају право на накнаду трошкова тог поступка.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић